

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Honestate Canonicoꝝ, Et Alioꝝ
Ecclesiasticoꝝ Specvlvm**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

Locus regiminis fugiendus potius est, quam expetendus. cap.xiiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63733)

ordinaret, vel eligeret, aliquid accepisse dicitur
instar publici criminis & lesa maiestatis actionem
proposita à gradu sacerdotij retrahatur. Neque
solum deinceps honore privari, sed perpetua vobis
familiæ damnari decernimus; ut eos, quoque per
coinquinat, & aequat, ut o sique similis poena cunctis

Locus regiminis fugiendus potius est, quam capere.

C A P. XIII.

à epist. 169. lib.
6. et c. in scri-
ptura. 8. q. 1.

b Hebr. 5. Nu-
mer. 25.

c 2. Corinth. 5.

d Ioan. 21.

e Hieron. 1.

D Gregorius Siriaco Episcopo scribens: **D**
pturis, inquit, vestris vos magno potestate
quaxisse narratis; sed per hoc ad pastorem
licitudinem vos congruè venisse ostendens
locus regiminis desiderantibus negandus est
gentibus offerendus est. Et sicut scriptum est
tanquam Aaron. Et rursus idem egregius
dicit: Si vnus pro omnibus mortuus est, ergo
nes mortui sunt, & pro omnibus Christus mortuus
si hoc est, superest, ut qui viuunt, non tam filii
sed ei, qui pro ipsis mortuus est, & resurrexerunt
Pascite oves meas. Ex quibus verbis colligitur
is, qui valet, omnipotentis Dei oves recte pascere
ostendit se pastorem summum minime amare
vnigenitus patris, pro explenda utilitate consuetudinis
secreto patris ad publicum nostrum egressus est
quid dicturi sumus, qui secretum nostrum pro
utilitati proximorum? Quies itaque nobis
appetenda est, & tamen pro multorum lucrando
do postponenda. Nam sicut toto desiderio
occupationem fugere; ita (si desit qui praedica-
tionis onus libenti necesse est humero subire)
ex duorum prophetarum opere docemur, qui
praedicationis officium vitare conatus est, & am-
petijt. Nam mittenti se Domino Hieronimus re-
dit, dicens: A, à, à, Domine Deus, ecce natus
qui, quia puer ego sum. Et cum omnipotens Deus
praedicandum sibi personam quareret, dicens: Quis
mittam, & quis ibit ex vobis? vltro se obtulit

oms: Ecce ego, mitte me. En ab vtrisque exte-
nduer la vox prodijt, sed non à diuerso fonte dile-
ctus emanauit. Duo quippe sunt præcepta charita-
tis, amor Dei, & proximi. Per actiuam igitur vitam
uolente proximis cupiens. Isaias officium prædicatio-
nis appetijt: Per contemplatiuam uero Hieremias a-
mari conditoris sedulè inharere desiderans, ne mitti ad
predicandum debebat, contradicit. Quod ergo laudabi-
liter uans appetijt, hoc laudabiliter alius expauit: Istè
ne tacite contemplationis lucra loquendo perderet;
Iste ne odium studiosi operis, tacendo sentiret. Sed hoc
in uarijs est subtiliter intuendum; quia & is, qui recu-
santur non restitit: & is, qui muti uoluit, arte se
periculis calculū purgatum uidit: ne aut non purgatus
aliquamquam mysteria sacra audeat: aut quæ superna
gratia elegit sub humilitatis specie superbè contradicat.
Nam cum huius mundi successus præcipitur, cum locus
imperatur, is, qui ad percipiendā hæc obedit, ob-
edientia sibi uirtutē euacuat, si ad hæc ex proprio anhe-
la. Non enim se sub obedientia dirigit, qui ad percipiendā
suis rebus prospera, libidini propriæ ambitionis seruit.
Istam rem, quod Apostolus dixit: Si quis episcopatu
desiderat, &c, exponere uoluit, inquit D. Augulli-
nus, quid sit episcopatus, quia nomen est operis, non
honoris. Græcū est enim, atque inde dictum uocabulū,
quod ille, qui præficitur, illis, quibus præficitur, superin-
tendit curam eorū, scilicet, gerens: *οικονομος* quippe inten-
dit. Ergo Episcopos, si uelimus latinè, superintendē-
tem uolumus dicere: ut intelligat non se esse Episcopū,
qui præfesse dilexerit, non prodesse. Itaque à studio co-
procedendæ ueritatis nemo prohibetur; quod ad lauda-
bile pertinet otium. Locus uero superior, sine quo regi-
bus non potest, & si ita teneatur, atque ministre-
re decet, tamē non decenter appetitur: quamobrem
quæ sanctū quarit charitas ueritatis; negotiū iustum
sua necessitas charitatis: quam sarcinā si nullus im-
percipiendæ, atque intuendæ uacandū est ueritati.
Imponitur, suscipienda est propter charitatis ne-
cessitate: sed nec sic omnimodo ueritatis delectatio de-
lectatio est: ne subtrahatur illa suauitas, & opprimatur
iusta

a Isaiæ 6,
Duo sunt cha-
ritatis præcep-
ta.

b Gregor. in
42. cap. 10b, et
in c. sciendum.
d. 8. q. 1.
c 1 ad Timoth.
3. cap.
d in cap. 19. li.
19. de ciuitat.
Dei & in cap.
qui episcopatu.
d. 9. 1. & cap.
uos autem 16.
q. 1.
Qui præfesse di-
lexerit, nō pro-
desse, episcopatu
indignus est.

a in cap. 1. &
in cap. illud. 8.
7. 1.

iusta necessitas. Cui astipulatur & D. Hieronymus applicans epistolam D. Pauli ad Titum: illud inferendum est aduersus eos, qui de episcopatu amiscunt, & putant se non dispensationem Christi imperium consecutos: quia non statim ornatus meliores sunt, quicumque Episcopi non fuerint electi: & ex eo, quod Episcopi electi sunt, ipsi se magis stimant comprobatos; sed intelligant proportionem à sacerdotio remotos, quia eos vicia liberius impedierint. Si autem peccata filiorum istum in episcopatu prohibent: quanto magis se vniuersis considerans, & sciens quia potentes potenter torquentur; retrahit se ab hoc non tam honore, quod re, & aliorum locum, qui magis digni sunt, non occupare. Qualis enim erit edificatio diuina, si ligat magistro se esse maiorem? Vnde non Episcopi, presbyteri, & diaconi debent magnopere contendere, vt cunctum populum, cui praesident, conseruare, sermone, ac scientia praecant; vtumctiam in prior gradus, exorcistae, lectores, custodes aduersus lythi, & omnes omnino, qui domui Dei deperunt, vehementer ecclesiam Dei destruit, meliores facit quam clericos.

Laios meliores
esse quam clericos,
vehementer ecclesiam Dei
destruit.

b in hom. 43.
ad popul.
Ambitio, &
turpis questus
omnia subuertunt.

D. vero Ioannes Chrysostomus de ambitione & auaritia verba faciens: Quemadmodum, inquit, quidam venti in tranquillū mare delati, totum mare subruunt, vt & arena cum vndis misceatur: sic ambitio, & turpis questus, animū subeuntes omnia subuertunt. Excacat mentis intuitum praesertim in furor. Cogita cum gloriam concupiscis, quod non assecutus, & disce finem, & nihil inuenies: cogita tam ea res habeat iacturam, quot, & qualiter priuet. Honore delectaris? Hunc repelle, scilicet te debitorem constituit. Honorem tibi praebet, & in hoc gaudendum est. Qui namque multum in se habuit honorem, praeterquam quod & magnotum est debitorum, & in arrogantiam extollitur, & in gloriam, & fit hominum seruus, postmodum in licente dominatu, multa, quae nollet, facere cogitur. Tanquam itaque scientes, quod hoc est melius

Illud, honores ne quaramus, & oblatos recusemus, inuicemus à nobis, hanc extingamus concupiscentiam. Anima namque cupiens honorem, & glorificationem, non videbit regnum caelorum. Non arbitror inter sacerdotes multos esse, qui salui fiant; sed multò plures, qui pereant. In causa est, quoniam res excelsum requirit animum. Multas enim habet causas, quae depellant ipsum à suis moribus, & innumeris oculis illi opus vadeo. Si quis ad summum sacerdotium accesserit, veniat sollicitudinem, & curam, nullus illud facile suscipiet. Nunc autem non aliter, quàm profanos magister, & hanc affectamus dignitatem, nimirum, ut geramur, & honoremur apud homines, perdimur apud Deum. Cogita quid acciderit Simoni. Quid enim dedit, si non das pecuniam, sed pecuniae loco adularis, adomas, multaque machinaris. Pecunia tua sit tecum in perditionem, ad illum dictum est. Et his dicitur: Ambulo tua sit tecum in perditionem, quoniam putasti ambitu humano parari domum Dei.

Cupiens honorem, & gloriam non videbit regnum caelorum.

a Chrysost. in acta Apostol. hom. 3.

Quaedam ambulantia studia à Concilio Tridentino refrenata sunt. CAP. XV.

Ad refrenandam verò improborum, & imperitorum in beneficiis ambiendis studia, rectè à sancta Tridentina Synodo sancitum est, ut praesentati seu electi, vel nominati à quibusvis ecclesiasticis, etiam Sedis Apostolicae nuntiis ad quavis ecclesiastica beneficia non instituantur, nec confirmatione admittantur, etiam praetextu cuiusvis privilegii, seu consuetudinis, etiam ab immemorabili tempore praescriptae, nisi fuerint prius à locorum Ordinariis examinati, & idonei reperti. Et nullus appellatio- nem in medio se tueri possit, quò minus examen subire cogatur. Praesentatis tamen, electis, seu nominatis ab universitatibus seu collegiis generalium studiorum, exceptis. Deinde eadem quoque sancta Synodus decrevit, mandata de providendo, & gratias, quae expectantur, nemini amplius etiam collegiis, vniuersitatibus, senatibus, & aliis singularibus personis, etiam sine nomine indulti, aut ad certam summam, vel alio

b sess. 7. de re- form. cap. 13.

c sess. 14. de re- form. cap. 19. c. 2. de concess. praeben. c. de elec- tionibus. eodem tit. in 6.

M m quouis